

ת"פ 45183/03/15 - רשות המיסים-מע"מ: היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים, המאשימה נגד עאמר אבו רמילה, מוחמד בשיתי (עציר) - עניינו הסתיים, הנאשמים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 45183-03-15 רשות המיסים-מע"מ נ' אבו רמילה (עציר) ואח'

19 פברואר 2017

לפני כבוד השופטת מיכל ברק נבו

בעניין רשות המיסים-מע"מ: היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים

על ידי ב"כ עוה"ד ליאת בכור, יונתן גולן ועדי בובליל המאשימה

נגד

1. עאמר אבו רמילה (עציר)

על ידי ב"כ עו"ד שלומי קלימיאן

2. מוחמד בשיתי (עציר) - עניינו הסתיים

הנאשמים

גזר דין

הרקע

1. ביום 22.3.15 הוגש נגד נאשם 1 כתב אישום המייחס לו ולנאשם נוסף, מחמד בשיתי [נאשם 2], ביצוע עבירות מס, מרמה והלבנת הון רבות, בהיקפים כספיים גדולים ומשמעותיים. שני הנאשמים הגיעו להסדרי טיעון עם המאשימה, בהמשך להליך גישור שנעשה על ידי כבוד השופטת ליאורה ברודי. זאת, לאחר שנשמעו כ-15 מועדי הוכחות. עניינו של

עמוד 1

נאשם 2 הסתיים לאחרונה (גזר דינו ניתן ביום 5.12.16), ונאשם 1 יכונה מכאן ואילך **הנאשם**.

בהתאם להסדר הטיעון, כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע ביום 22.1.17 בכתב האישום המתוקן, והצדדים עתרו במשותף להטלת עונש של 5 שנות מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו). את יתר רכיבי גזר הדין, ובהם - גובה הקנס ומשך המאסר המותנה - הותירו הצדדים לשיקול דעת בית המשפט.

כתב האישום המתוקן

2. על פי החלק הכללי של כתב האישום המתוקן, בתקופה שנמשכה, לכל הפחות, מפברואר 2011 ועד פברואר 2015, פעל הנאשם ביחד עם תשעה אנשים נוספים (ובהם נאשם 2), במסגרת קבוצה בראשותו של אוסמה אבו כאטר [**אוסמה**], לקשירת קשר לביצועה של תכנית עבריינית, שבמסגרתה ביצעו עבירות שונות, ביניהן מכירת חשבוניות מס כוזבות לכל דורש, בהיקף של מאות מליוני שקלים, תמורת תשלומי עמלה שונים. הקבוצה התארגנה בצורה שיטתית ומתוחכמת, תוך חלוקת תפקידים ברורה ומוגדרת בתוך הקבוצה, כאשר כל חבר יודע את חלקו ומהו תחום האחריות שלו. מטרת החברים הייתה השגת רווחים מבלי שיהיה עליהם לשלם מיסים. לצורך כך, ועל מנת למקסם רווחים, להסוות ולהסתיר את מעורבות החברים בביצוע תכניתם זו, הפעילה הקבוצה עשרות חברות קש על שם אחרים, שעל שמן הוציאו אלפי חשבוניות פיקטיביות. הקבוצה, ביחד עם 30 חברות ואחרים, קשרה קשר עם רוכשי החשבוניות, על מנת שהרוכשים יוכלו להגדיל באמצעות החשבוניות, באופן פיקטיבי, את הוצאותיהם לצרכי מס הכנסה, ולנכות את החשבוניות הפיקטיביות בדיווחיהם התקופתיים למע"מ.

במסגרת הקשר שקשר הנאשם עם הקבוצה, עבר הנאשם עבירות על **חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975** [**חוק מע"מ**], **פקודת מס הכנסה [נוסח חדש] [פקודת מס הכנסה]**, **חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000** [**חוק איסור הלבנת הון**] ו**חוק העונשין, התשל"ז-1977** [**חוק העונשין**], הונה את רשויות המס, התחמק וסייע לאחרים להתחמק מתשלומי מע"מ ומס הכנסה בסכום של כ-400,000,000 ₪ שלא כדין, והלבין הון בסך כולל של לא פחות מ-140,476,580 ₪. כמו כן ביצע עבירות נוספות.

3. בקבוצה התקיימה, כמתואר לעיל, חלוקת תפקידים. אוסמה היה, כאמור, זה שניהל את פעילות הקבוצה והתווה אותה. מלבדו שימשו חברים מסויימים בקבוצה כאנשי כספים; אחרים פיקחו על פעילות הקבוצה ועל לקוחות חדשים, וביצעו רישום של פעילות הקבוצה; הנאשם, נאשם 2 ועוד שניים פעלו כראשי צוותים בקבוצה וכמוציאים לפועל של הפעילות העבריינית כולה, כל אחד לפי חלקו. תקופת פעילותו של הנאשם כראש צוות הייתה ממאי 2014; אחר (בשם שלום) פעל, בהנחיית אוסמה וחברי הקבוצה, לאיתור וגיוס אנשים, על פי רוב בעלי זהות יהודית הנתונים במצוקה כלכלית, וזאת לצורך רישומם כמנהלים או בעלי מניות בחברות הקש ואחרות ברשם החברות, הוא דאג להשיג חברות באופן שיטתי, בהתאם להנחיותיו של אוסמה וביצע תפקידים רבים נוספים.

הקבוצה פעלה לרישום חלק מחבריה כמורשי חתימה בחשבונות הבנק, שבאמצעותם ובאמצעות אחרים הזמינו פנקסי שיקים על שם חברות הקש. בסמוך לכך פעלה הקבוצה להדפסת פנקסי חשבוניות מס על שם חברות הקש, אשר שימשו את הקבוצה בביצוע תכניתה העבריינית במכירת מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס שהוצאו כדין, מבלי

שבוצעה עסקה או מבלי שהתכוונו לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו המסמכים כאמור [החשבוניות הפיקטיביות].

הקבוצה כולה הפיצה, תמורת תשלום עמלה, 4,170 חשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של מעל 396,500,000 ₪, כאשר סכום המע"מ בגינן עומד על סך יותר מ-59 מיליון ₪. החשבוניות הפיקטיביות הוזמנו ונרכשו על ידי מאות עוסקים שונים לצורך התאמת ספרי הנהלת החשבונות שלהם, וכן לצורך ניכוי ברשויות המס [הלקוחות או הלקוח].

הקבוצה פעלה על פי רוב בצוותים של שלושה, כאשר לכל צוות מנהל מראשי הצוותים, איש שטח ונהג. הנאשם היה אחד מאנשי השטח שפעלו בתוך הקבוצה, יחד עם 5 נוספים, כאשר כל אחד מאנשי השטח שימש גם כנהג לפי צרכי הקבוצה. הנאשם פעל כאיש שטח בקבוצה מפרברואר 2011 ועד למינויו כראש צוות במאי 2014.

4. לקוחות שהיו מעוניינים בהתקשרות עם הקבוצה לצורך רכישת חשבוניות פיקטיביות וניכוי ברשויות המס, פנו לכל אחד מהדרג הבכיר של הקבוצה [המנהלים], שהנאשם נמנה עימם בתקופה הרלוונטית לפעילותו כראש צוות. לאחר קשירת הקשר בין הקבוצה ללקוחות השונים, באמצעות המנהלים, נרשמו החשבוניות הפיקטיביות על פי רוב בהנחיית הלקוחות בדבר הפרטים שאותם יש לרשום על גבי החשבוניות הפיקטיביות. הלקוח היה מקבל את החשבוניות הפיקטיביות שביקש מאחד מחברי הקבוצה. החשבוניות הפיקטיביות נרשמו בכזב בכרטיסי הנהלת החשבונות של הלקוחות, משל שיקפו עסקאות אמת מול מוציאן, וכנגדן נרשמו תשלומים שבוצעו לכאורה בגין העסקאות. פתיחת החברות וקבלת מספר ה-ח.פ. במרמה, כמו גם פתיחת חשבונות הבנק ותיק החברה במע"מ ומס הכנסה, נעשו תוך שימוש במסמכים וחותמות מזויפות, ובמטרה לייצר מצג שווא של חברה לגיטימית, ישות משפטית נפרדת, בעלת מספר ואפשרות לבצע פעולות במוסדות ציבוריים.

הקבוצה פעלה לביצוע עבירות קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה, רישום כוזב במסמכי החברות הפיקטיביות וזיוף. הנאשם קשר קשר להוצאת חשבוניות פיקטיביות בנסיבות מחמירות, אשר סכום העסקאות בהן הוא מעל ל-396 מיליון ₪, וסכום המע"מ עומד על סך של מעל 59 מיליון ₪, וכן ביצע עבירות נוספות על פי חוק מע"מ: ניהול פינקסי חשבונות כוזבים, שמוש במרמה ותחבולה כדי להתחמק ממס, ועבירות של סיוע לאחר להתחמק מתשלום מס. הקבוצה השתמשה במרמה, עורמה ותחבולה במזיד, והכינה פנקסים כוזבים, במטרה לסייע ללקוחות להתחמק ממס בכל אחת משנות המס 2011 - 2015, בסך כולל של 396,515,933 מיליון ₪, וכן השתמשה במרמה, עורמה ותחבולה במזיד, בכוונה להתחמק ממס, בסך של כ-272,247 מיליון ₪.

הנאשם סייע לביצוע עבירות הלבנת הון, שבמסגרתן בוצעו פעולות להסוואת והסתרת מקור הכספים והפעולות האמיתיות הנעשות בו. הוא סייע לבצע עבירות הלבנת הון בסך של יותר מ-114 מיליון ₪.

5. בפרק הראשון שבו הודה הנאשם, שעניינו עבירות לפי חוק העונשין, נאמר כי הקבוצה קשרה קשר לרשום 36 שכירים כבעלי מניות ומנהלים ב-50 חברות קש, כאשר השכירים לא ניהלו בפועל את החברות הללו. לצורך רישום השכירים בחברות הקש הכינה הקבוצה, בהנחיית אחד מחברי הקבוצה, במחשבם האישי של שניים מהקבוצה, מסמכי תאגיד שבהם רשמו רישומים כוזבים בקשר למטרות החברה ומורשי החתימה, ויצרו תקנון ותזכירים כוזבים. חלק

ממסמכי הרישום הכוזבים זויפו על ידי הקבוצה באמצעות חותמות מזויפות וחתימות עורכי דין מסוימים ללא אישורם או ידיעתם **[המסמכים המזויפים]**. מסמכי הרישום הכוזבים, לרבות המסמכים המזויפים, הוגשו על פי רוב לרשם החברות על ידי אחד מחברי הקבוצה (שלום) בדיעת הדרג הניהולי של הקבוצה ובהנחייתו. חברות הקש פתחו באמצעות חברי הקבוצה חשבונות בנקים שונים, הדפיסו פנקסי שיקים, פנקסי חשבוניות וקבלות על שם חברות הקש, והוציאו כאמור 4,170 חשבוניות פיקטיביות וכן 99 דיווחים תקופתיים למע"מ ומאות קבלות שניתנו כנגד תשלומים.

בגין עובדות אלה הורשע הנאשם, על פי הודאתו, ב-4 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499 לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין; ורישום כוזב במסמכי תאגיד, לפי סעיף 423 לחוק העונשין.

6. בפרק השני, שעניינו עבירות מס, נאמר באישום הראשון, שעניינו עבירות לפי חוק מע"מ, כי הנאשם והאחרים קשרו עם הלקוחות קשר להוצאת חשבוניות מס פיקטיביות על שם חברות הקש ללקוחות, הפיצו את החשבוניות תמורת עמלה, וזאת עשו באמצעות חברות הקש, בין היתר על מנת להסוות ולהסתיר את מעורבותם בביצוע העבירות ולמנוע חשיפתם לתשלומי מס.

כפי שצוין בחלק הכללי, הקבוצה פעלה באמצעות צוותים, כשכל צוות כלל ראש צוות, איש שטח ושכיר. כאשר לקוח היה מתקשר לקבוצה לקבלת חשבוניות פיקטיביות, נקבעו פגישות על ידי ראשי הצוותים, שאליהן הגיעו השכירים עם אנשי השטח, ולעיתים גם ראשי הצוותים, ביניהם הנאשם. הנאשם היה שותף לחלק מהפגישות, שבהן השכירים התחזו למנהלי חברות הקש, וחתמו על חוזי עבודה פיקטיביים מול הלקוח. עם חתימת החוזה הפיקטיבי החלה הקבוצה, באמצעות הצוות הרלוונטי, להוציא חשבוניות פיקטיביות. הקבוצה הוציאה באמצעות הצוותים אלפי חשבוניות פיקטיביות על שם חברות הקש, שהסתכמו במאות מיליוני שקלים וסכום המע"מ בגין - עשרות מיליוני שקלים.

לצורך יצירת מצג שווא, שלפיו חברות הקש מבצעות עסקאות אמיתיות מול ספקים ולקוחות, פעל הנאשם ביחד עם הקבוצה, בצוותא, לרישום דיווחים תקופתיים בשם חברות הקש, ולהגשתם לרשויות מס ערך מוסף. בכך, **הכין הנאשם, יחד עם הקבוצה, 40 דו"חות כוזבים, שסכום מס התשומות בינם קרוב ל-36 מיליון ₪**, זאת מתוך 99 דו"חות כוזבים שהוכנו על ידי הקבוצה, כשסכום מס התשומות בינם עולה על 53 מיליון ₪.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499 לחוק העונשין; בעבירה של שמוש במרמה ותחבולה במטרה להשתמש מתשלום מס, בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ וסעיף 117(ב)(2) ו-3 לחוק מע"מ וכן עבירה של ניהול פנקסים כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ.

7. באישום השני בפרק השני, שעניינו עבירות לפי פקודת מס הכנסה, נאמר כי הנאשם, יחד עם הקבוצה, קשרו קשר עם לקוחות להוצאת **4,170 חשבוניות פיקטיביות וסייעו בכך ללקוחות להתחמק מתשלום מס בהיקף של מעל 232 מיליון ₪ בשנת 2014, ומעל 10 מיליון ₪ בשנת 2015.**

עבור החשבונות הפיקטיביות שאותן מכרה הקבוצה בתקופה הרלוונטית, שבה פעל הנאשם כראש צוות, היא הרוויחה לפחות 8% מערך החשבונות, וסך הרווח הוא מעל 2 מיליון ₪.

המנהל הפעיל של הקבוצה, אוסמה, קיבל 50% מרווחי הקבוצה ולא פחות ממיליון ₪. יתר חברי הקבוצה (מלבד אוסמה ושלוש), ובהם הנאשם, קיבלו מעל מיליון ₪, שאותם חילקו ביניהם לפי החלטתו של אוסמה, כאשר הנאשם מצידו קיבל סכום של 128,247 ₪. עבור פעילותו בקבוצה כאיש שטח, בתקופה הרלוונטית, קיבל הנאשם, לפי החלטתו של אוסמה, משכורת על סך 6,000 ₪ לחודש. כך שבתקופה זו קיבל הנאשם לידי סכום העולה על 160 אלף ₪. הנאשם לא נרשם כחברה בע"מ או כעוסק לצורך מס, לא דיווח על הכנסותיו ולא שילם מיסים.

בכך התחמק הנאשם מתשלום מס, במזיד, תוך שמוש במרמה, בגין הכנסות בסך 72,000 ₪ בשנת 2012, בגין הכנסות בסך 72,000 ₪ בשנת 2013, ובגין הכנסות בסך 24,000 ₪ בשנת 2014. בשנים 2014 - 2015, בהיותו ראש צוות, פעל הנאשם בעורמה, מרמה ותחבולה מבלי שניהל פנקסי חשבונות או רשומות אחרות, וזאת - במזיד, בכוונה להתחמק ממס, והוא העלים הכנסות בסך 128,247 ₪, לכל היותר. בעשותו כאמור, סייע הנאשם לאחרים, ביחד עם הקבוצה, להתחמק מתשלום מס בסך של כמעט 340 מיליון ₪.

בגין עובדות אלה הורשע הנאשם על פי הודאתו ב-5 עבירות לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה, ו-5 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

8. בפרק השלישי, שעניינו עבירות הלבנת הון, נאמר כי עבירות קשירת הקשר להוצאת חשבונות פיקטיביות, כמו גם קבלת דבר במרמה ורישום כוזב במסמכי תאגיד, הן עבירות מקור על פי חוק איסור הלבנת הון. 33 מלקוחות החברה קיבלו חשבונות פיקטיביות ושילמו כנגדן בהמחאות והעברות בנקאיות, לפי דרישת הנאשמים. חלק מהתשלומים, בסך כ-82 מיליון ₪, הועברו לחשבונות הבנק של חברות הקש. חלק מהתשלומים, בסך כ-5 מיליון ₪, הועברו לכרטיסי הקבוצה אצל נותני שירותי מטבע. רווחי הקבוצה בגין מכירת חשבונות פיקטיביות היו מעל 27 מיליון ₪, שהם רכוש שמקורו בביצוע עבירות המקור, או רכוש ששימש לביצוען. מכאן, שסך של יותר מ-114 מיליון ₪, שמורכב מתשלומים כנגד חשבונות פיקטיביות בחשבונות הבנק של חברות הקש, מתשלומים אצל נותני שירותי מטבע ומרווחי הקבוצה, הם רכוש אסור, שהנאשם סייע להסוות את מקורו. זאת עשה בכך שפתח, במרמה, ביחד עם חברי הקבוצה, 36 חשבונות בנק על שם חברות קש ורשם את חברי הקבוצה כמורשי חתימה. הנאשם סייע לקבוצה להפקיד 148 המחאות, שנרשמו בספרי הנהלת החשבונות של הלקוחות כתשלום עבור חשבונות פיקטיביות. סך ההמחאות לפקודת חברות הקש עולה על 5 מיליון ₪, והנאשם סייע לקבוצה להחזיק את הכספים בחשבונות הבנק של חלק מחברות הקש.

כמו כן סייע הנאשם לקבוצה להחזיק כספים שהתקבלו ב-541 העברות בנקאיות בחלק מחשבונות הבנק של חברות הקש. העברות אלה סכומן מעל 82 מיליון ₪. במטרה להסוות את מעורבות חברי הקבוצה בביצוע העבירות, משכה הקבוצה, בסיוע הנאשם, את עיקר הכספים שהופקדו בחשבונות הבנק במזומן, והחזירה ללקוחות את הכספים שהועברו על ידם, בניכוי עמלה.

במטרה להסוות את מקור הרכוש האסור, **הנאשם סייע לקבוצה לפתוח כרטיסי לקוח אצל נותן שירותי מטבע, על שם אחרים ואף על שמו, ולהפקיד מעל 15 מיליון ₪.** סך התשלומים שהועברו לחשבונות הבנק על שם חברות הקש היה 83 מיליון ₪. **הנאשם סייע לקבוצה לבצע פעולות ברכוש אסור, תוך שמוש בחברות הקש, בסך העולה על 114 מיליון ₪.**

בגין זאת הורשע על פי הודאתו בעבירה של סיוע לעשות פעולה ברכוש אסור, במטרה להסתיר את מקורו, לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.

טיעוני הצדדים לעונש

9. מאחר שהצדדים הגיעו ל"הסדר סגור" בעניין רכיב המאסר, הם לא טענו לפי המתווה של תיקון 113 לחוק העונשין, אלא ניסו לשכנע מדוע ראוי לכבד את ההסדר. לפיכך, הטיעונים נסובו בעיקר על השיקולים שהביאו את הצדדים להסדר הטיעון, ונשמעו טיעונים לגבי סכום הקנס, שנותר פתוח.

10. בתחילת טיעוניהם חזרו ב"כ המאשימה על הסכמות הצדדים, כפי שצינתי בפסקה 1 לעיל, וטענו כי הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים מאזן נכונה בין האינטרס הציבורי לבין הנסיבות המיוחדות הקיימות במסגרת תיק זה. אשר לשיקולים ששקלה המאשימה בהגיעה להסדר, ציין ב"כ המאשימה לחומרה את **מספר העבירות שביצע הנאשם ואת חומרתן** - קשירת קשר לביצוע עבירות מס בנסיבות מחמירות, בסכום כולל של כ-399 מיליון ₪, כשסכום המע"מ הנגזר מאותן עבירות עמד על כ-59 מיליון ₪. כמו כן, הנאשם סייע לביצוע עבירה של הלבנת הון בסכום של כ-144 מיליון ₪, תוך ביצוע עבירות נוספות, ביניהן: קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה ורישום כוזב במסמכי תאגיד וביצוע עבירות מס פרטניות. מכלל הפעילות העבריינית שבה עסק הנאשם יוחסה לו הכנסה אישית בסך של כ-296,000 ₪, לכל היותר, שלא דווחה. המאשימה אף שקלה את **הפגיעה באינטרסים המוגנים** הקיימת מביצוע אותן עבירות, קרי, פגיעה בכלכלת המדינה ופגיעה בשוויון בנשיאת נטל המס. נוסף על כך, טען התובע כי **חלקו של הנאשם בפרשה כולה** נשקל אף הוא כאשר מעמדו בקבוצה מפברואר 2011 ועד מאי 2014 היה מעמד נמוך של איש שטח, וממאי 2014 ועד למועד מעצרו היה הנאשם בתפקיד בכיר יותר של ראש צוות. ב"כ המאשימה אף מנה את **השיקולים לקולא** שהביאו את המאשימה להסדר הטיעון, וביניהם, **הודאת הנאשם** בשלב מוקדם יחסית של ההליך המשפטי, **חרטה** על המעשים, **חיסכון בזמן ציבורי והעדר עבר פלילי בעבירות כלכליות או בעבירות מס**.

אשר לעניין הקנס, ב"כ המאשימה התייחס לכך שלהטלת קנס בעבירות כלכליות ישנה חשיבות רבה זאת על מנת שהעברייני ידע שהוא אינו יכול לחטוא ולצאת נשכר ממעשיו. בהקשר זה הפנה התובע לע"פ 522/82 **עזאם נ' מדינת ישראל**, פ"ד לו(4) 411 (1982) ולע"פ 624/80 **ארנסט נ' מדינת ישראל**, פ"ד לה(3) 211 (1981), שבהם פסק בית המשפט העליון כי יש לקנוס עבריינים בעבירות כלכליות, בכדי לגרום לכך שביצוע העבירה בעתיד יהא בלתי כדאי. עוד הפנה התובע לטיעוני המאשימה בעניינו של נאשם 2, שם עתרה המאשימה למתחם קנס שבין 300,000 ₪ ל-500,000 ₪, וביקשה שהקנס לא יפחת מ-300,000 ₪. ב"כ המאשימה שב והזכיר כי במסגרת התיק דנא, סכום ההכנסות האישיות של הנאשם מהפעילות העבריינית שבה הודה עומד על 296,000 ₪, לכל היותר.

אשר לקשיים הכלכליים שבהם נתון הנאשם: לטעת התובע, בהלכה הפסוקה נקבע כי מצבו הכלכלי הקשה של נאשם אינו יכול לשמש סיבה למניעת קנסות כספיים (ע"פ 70834/02 **אלחרר נ' מדינת ישראל** [23.2.03]).

כמו כן, התייחס ב"כ המאשימה להבדלים שבין נאשם 2, שדינו כבר נגזר, לבין הנאשם בעניינו. לשיטתו, חומרת המעשים כמו גם חלקו של הנאשם גדולים יותר, שכן הוא היה אקטיבי יותר בפעילות הקבוצה, למרות שהוא פעל כראש צוות תקופה קצרה יותר מנאשם 2, ולא יוחסה לו בנוסף גם עבירת זיוף. עוד נטען כי מבחינת הסכומים המיוחסים לנאשם, במסגרת עבירות המס והלבנת הון, מדובר בסכומים גבוהים יותר מהסכומים שיוחסו לנאשם 2.

לאור כל האמור, ביקש התובע מבית המשפט לכבד את הסדר הטיעון ולהשית על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל וקנס כספי שלא יפחת מ-300,000 ₪.

11. ב"כ הנאשם הגיש תחילה ראיות לעניין העונש, שבמסגרתן, בין היתר, העידו אמו של הנאשם, אשתו ואחותו.

מעדותה של אם הנאשם (הגב' **נהלה אבו רמילה**), עולה כי עד למות בעלה, אביו של הנאשם, המשפחה חיה חיים נורמטיביים. מעת פטירתו ממחלת הסרטן (ביוני 1996 - ר' תעודת פטירה אשר סומנה **ענ/1**), המשפחה נותרה במצב כלכלי קשה, עם חובות וקושי לשכור דירה למגורים. הנאשם הוא השני בסדר הילודה, מבין 12 ילדים, ומותו של אביו השפיע עליו רבות, מאחר שעול הפרנסה נפל על כתפיו. דבר זה אילץ אותו לפרוש מבית הספר ולקבל אחריות על כל המשפחה, כולל טיפול באחותו, אשר חולה בסרטן ובמחלת כליות. עוד עלה מדברי האם כי היא מתגוררת כיום בדירה שכורה של 3 חדרים (שני חדרי שינה וסלון).

מעדותה של אשת הנאשם (הגב' **גינא אבו רמילה**), עלה כי היא והנאשם נשואים ולהם 5 ילדים. לדבריה מצבם הכלכלי קשה, מאחר שהיא אינה עובדת ומתקיימת מקצבה מזונות שמשולמת לה מביטוח לאומי בסך 3,373 ₪ בחודש [ר' אישור על תשלומי מזונות שהוגש וסומן **ענ/2**]. עוד תיארה כי היא מתגוררת בין בית הוריה לבין בית חמותה, מאחר שאינה יכולה, מבחינה כלכלית, לשכור דירה לה ולילדיה. מאז מעצרו של הנאשם ההישגים הלימודיים של ילדיהם ירדו באופן משמעותי. ב"כ הנאשם הגיש בהקשר זה שני מסמכים מבתי הספר של הילדים, שסומנו **ענ/3** ו-**ענ/4**, ותורגמו מערבית במעמד הדיון. מענ/3 עולה כי ילדי הנאשם, הלומדים בבית הספר האמריקאי הבינלאומי, סובלים מקשיים בלימודים ואינם מגיעים באופן סדיר לשיעורים, דבר אשר גרם לרגרסיה בהישגיהם הלימודיים. עוד צוין כי להורים יש חוב בגין שכר לימוד שעומד על 2,500 ₪. כך גם עלה מענ/4, שם צוין כי ההישגים הלימודיים של ילדי הזוג, שלומדים בית הספר ובגן "אלסנאבל", נמצאים בירידה כתוצאה מבעיות הקיימות בבית. עוד צוין כי גם במוסד זה להורים קיים חוב מסויים, אך סכומו לא פורט.

העדה האחרונה שהעידה לטובתו של הנאשם הייתה אחותו (הגב' **פאתנה אבו רמילה**), אשר תיארה כי הנאשם הוא זה שגידל וחינך אותה מאחר שהיא נולדה כשנה בטרם נפטר אביהם. עוד ציינה כי עובר למעצרו, הנאשם היה זה שטיפל בה ועזר לה להתמודד עם מחלת הסרטן ומחלת הכליות שבה היא לוקה, כאשר עזרתו התבטאה בכך שהלך איתה לטיפולים וסייע לה ברכישת תרופות [ר' **ענ/5**].

12. אשר להסדר הטיעון: גם ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לכבד את הסדר הטיעון, תוך שציין כי מבין הנאשמים שהוגש נגדם כתב אישום בבית משפט זה או בבתי משפט אחרים, חלקו של הנאשם הוא הקטן ביותר. זאת, מאחר שנגד יתר אנשי השטח לא הוגש כלל כתב אישום. לדבריו, עונש המאסר בפועל שהוסכם על הצדדים, שעומד על 5 שנות מאסר, הוא עונש משמעותי וחמור, בעיקר בהתייחס לחלקו של הנאשם בפרשה. בנקודה זו הפנה ב"כ הנאשם למספר פסקי דין, ביניהם: ת"פ (מחוזי תל אביב) 26123-07-14 **מדינת ישראל נ' מגן** [15.6.15], שבו הורשע נאשם כמבצע עיקרי בעבירות מס והלבנת הון רבות, בסכום של 318 מיליון דולר (סכום חשבוניות), ובית המשפט גזר עליו 4 שנות מאסר בפועל וקנס בסך של 125,000 ₪; ת"פ (מחוזי מרכז) 15044-01-15 **מדינת ישראל נ' מלכה** [5.5.16], שעניינו היה הוצאת חשבוניות פיקטיביות בסכום של 640 מיליון ₪, שמסגרתו הוטלו על הנאשם 54 חודשי מאסר וקנס בסך של 150,000 ₪; ת"פ (מחוזי ירושלים) 3052/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** [6.9.10] שעניינו חשבוניות פיקטיביות בסכום של כ-100 מיליון ₪, שם הוטלו על נאשם 1 - 27 חודשי מאסר בפועל, ועל נאשם 3 - ארבעה חודשי מאסר בפועל; ועפ"ג (מחוזי תל אביב) 51807-12-15 **רשות המיסים נ' לטין** [9.3.16], שבו - במסגרת ערעור שהגישה המדינה על גזר דינו של בית משפט השלום - הוחמר עונשו של המשיב, שהורשע בהוצאת חשבוניות פיקטיביות בסכום של מיליארד ו-319 מיליון, כאשר המשיב היה חלק משמעותי ואינטגרלי מהקבוצה העבריינית. בית המשפט הטיל עליו 30 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך של 150,000 ₪. עוד צוין, כי המשיב הגיש ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי אשר נדחה (ר' רע"פ 3182/16 **לטין נ' מדינת ישראל** [16.6.16]). לפיכך, טען ב"כ המאשימה כי עונשו של הנאשם בעניינו, שלא עמד בראש הפירמידה ולא היה חלק מניהול הבכיר של הקבוצה, מהווה ענישה חמורה.

אשר לרכיב הקנס: ב"כ הנאשם הפנה לסעיף 40 לחוק העונשין, אשר קובע כי בקביעת מתחם העונש ברכיב הקנס יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם. ב"כ הנאשם חזר על כך שמצבו הכלכלי של הנאשם קשה, מאחר שהוא מגיע מרקע קשה, של משפחה מרובת ילדים, כאשר הוא נדרש למלא את מקום אביו לאחר מותו. לדבריו, הנאשם עזב את הלימודים ועשה כל שביכולתו על מנת להביא פרנסה למשפחתו. כפי שעלה מעדותה של אחותו הקטנה, היא נולדה עם מחלת כליות - דבר אשר אילץ אותה לעבור השתלת כליה כבר בגיל 3, ומאז מצבה הבריאותי אינו שפיר. היום היא חולה גם במחלת הסרטן, כאשר הנאשם מהווה עבורה ועבור המשפחה משענת ותמיכה. נוסף על כך, טען ב"כ הנאשם, כי מצבו של הנאשם אינו שונה ממצב אותם "שכירים", כפי שהם מתוארים בכתב האישום, מאחר שכולם הגיעו מרגע כלכלי קשה שנוצל על ידי הקבוצה במטרה להפיק רווחים. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי במשך רוב התקופה שבה ביצע את העבירות כאיש שטח, הנאשם הרוויח לכל יותר 6,000 ₪ בחודש, כאשר רק בתקופה האחרונה, ממאי 2014 ועד למעצרו, שכרו עלה והוא הרוויח בתפקידו כראש צוות 10,000 ₪ לחודש, לכל היותר. עוד נסיבה שאליה הפנה ב"כ הנאשם, היא הנזקים שהעבירה וההרשעה גרמו למשפחתו של הנאשם. מאז מעצרו אשתו נאלצה לפנות את ביתה ולטפל לבדה בחמשת ילדיהם. מצבם של הילדים התדרדר מבחינת הלימודים והם מצויים בחובות. בהקשר הזה, הפנה ב"כ הנאשם לדברי כבוד השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 5023/99 **חכמי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה(3) 429, 406 (2001), בפסקה 8: "ראוי כי תימצא קורלציה בין גובה הקנס והמאסר הנגזר במקומו לבין יכולתו הכלכלית האמיתית של הנאשם לעמוד בתשלום הקנס, לבל יהווה המאסר שבמקומו תוספת עקיפה לתקופת המאסר הרגיל, אלא אמצעי שנועד בעיקרו להמריץ את הנאשם לשלם את הקנס שהוטל עליו. בית-משפט המטיל קנס שם דגש על אמצעי עונשי זה, בעוד המאסר הנגזר במקומו מהווה לכך אך חלופה משנית. על-כן נדרשת עוד בשלב הטלת הקנס הערכה של יכולתו הכלכלית של הנאשם לצורך קביעת גובה הקנס שיוטל, ונחוצה הבחנה בין נאשם בעל יכולת כלכלית המסוגל לעמוד בתשלום קנס (ובכלל זה מי שהבריא את נכסיו כדי לחמוק מתשלום), לבין מי שאין ידו משגת באופן אמיתי לעמוד בתשלום".

לאור כל האמור לעיל, ומאחר שמדובר במצב כלכלי חריג ביותר, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם צריך לנוע בין 20,000 ₪ ל-100,000 ₪. עוד ביקש ב"כ הנאשם שמועד תחילת תשלום הקנס יקבע לאחר סיום ריצוי המאסר בפועל, על מנת שהנאשם יוכל לעמוד בתשלום, וזאת נוכח מצבו הכלכלי הקשה.

אשר לנסיבותיו האישיות הנוספות של הנאשם: ב"כ הנאשם התייחס לשיקומו של הנאשם, שכבר החל במהלך תקופת מעצרו במסגרת התיק דנא. לדבריו, הנאשם החליט לשנות את דרכיו, הוא מצר על מעשיו ומבין שעשה טעות קשה אשר נבעה בשל מצבו הכלכלי הקשה. ב"כ הנאשם הפנה למסמך משב"ס [שסומן **ענ/6**] ממנו עולה כי הנאשם השתתף בתקופת מעצרו במסגרת תיק זה בקבוצת למידה ובשתי סדנאות. סדנא אחת עסקה בשינוי והתמודדות, והסדנא השנייה עסקה בטיפול באמצעות בעלי חיים. קצינת האסירים ציינה כי בשתי הסדנאות הנאשם לקח חלק פעיל, שיתף פעולה ונראה כי הפנים את התכנים. עוד ציין הסניגור כי בנוסף לכך, הנאשם מועסק במפעל יצרני בין כותלי הכלא והוא עובד בו כל יום, במשך שמונה שעות. בהקשר זה הפנה הסניגור למזכר נוסף, מיום 8.11.16, שבו קצין האסירים מתאר כי הנאשם מועסק כבקר איכות והוא מבצע את עבודתו בצורה יסודית, מקצועית, מקפיד להגיע לעבודה, מקבל מרות וצייתן. עוד צוין כי היום הנאשם לוקח חלק בסדנת הכשרה מקצועית לבטיחות בעבודה. לפיכך, לטענת הסניגור מתקיימים בעניינו של הנאשם שיקולי שיקום אשר מצדיקים סטייה ממתחם הענישה ההולם.

13. הנאשם בדבריו לפני הביע צער על מעשיו וטען כי מהיום הראשון שבו נחקר הוא הכיר בטעות שלו ושיתף פעולה עם היחידה החוקרת. לדברי הנאשם, היחידה החוקרת הבטיחה כי אם ישתף פעולה הדבר יבוא לזכותו אך בפועל לא קיבל מהם כלום. הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בו, במשפחתו ובמצבו הכלכלי. הוא הדגיש שהיום הוא עובר תהליך שיקום בבית הסוהר והוא מקווה שלא לחזור על מעשיו לכשישתחרר.

דין והכרעה

הסדר הטיעון - רכיב המאסר

14. כפי שכבר קבעתי בגזר דינו של נאשם 2, קיימת פסיקה ענפה על כך שקיומו של הסדר טיעון המתייחס לעונשו של הנאשם, בין אם קובע טווח ענישה ובין אם עונש קונקרטי, אינו מבטל את תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, ואין בהסכמת הצדדים לעניין העונש הראוי כדי למנוע מבית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי המבחנים הקבועים בחוק, תוך יישום הוראותיו. (ר' ע"פ 4301/15 **פינטו נ' מדינת ישראל** [5.1.16] [עניין **פינטו**], פסקה 27, תוך ציטוט מ-ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [4.12.13], פסקה 19). עם זאת, מאחר שרכיב המאסר בפועל הוסכם על הצדדים, יש להתייחס לתיקון 113 לחוק העונשין בתמצית.

15. בשלב זה על בית המשפט להחליט האם יש בכוונתו לכבד את ההסכמות שאליהן הגיעו הצדדים, זאת בהתאם לעקרונות שנקבעו בהלכה הפסוקה (ר' ע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(1), 577 (2002), ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [4.12.13]), וביניהם - סבירות ההקלות שניתנו לנאשם במסגרת הסדר הטיעון, השיקולים שעמדו ביסוד מתן אותן הקלות תוך התאמתם לאינטרס הציבורי ולקידום תכליות המשפט הפלילי (ר' **עניין פינטו** בפסקה 31). כידוע, קיימת חשיבות רבה לכבד את הסכמות הצדדים, כאשר רק במקרים חריגים בתי המשפט לא יעשו כן. הדבר נכון ביתר שאת כאשר מדובר בהסדר טיעון אשר הושג כתוצאה מהליך גישור מוצלח, כבענייננו (ע"פ

מן הכלל אל הפרט

16. בענייננו, מדובר בפרשה גדולה וחמורה שנמשכה על פני ארבע שנים לפחות. במסגרתה פעל הנאשם ביחד עם תשעה אנשים נוספים, בראשותו של אוסמה, לקשירת קשר לביצועה של תכנית עבריינית שבמסגרתה ביצעו עבירות שונות. בין היתר מכרו הקושרים חשבוניות מס כוזבות לכל דורש, בהיקף של מאות מיליוני שקלים, תמורת תשלומי עמלה שונים. הקבוצה התארגנה בצורה שיטתית ומתוככמת, תוך חלוקת תפקידים ברורה ומוגדרת. מטרת חברי הקבוצה הייתה השגת רווחים, מבלי שיהיה עליהם לשלם מיסים. לצורך כך, כמתואר בהרחבה בכתב האישום המתוקן, הפעילה הקבוצה עשרות חברות קש על שם אחרים, לרוב אנשים עם בעיות כלכליות שאותם איתרו לצורך זה, ועל שם אותן חברות הוציאו אלפי חשבוניות פיקטיביות. הקבוצה, ביחד עם 30 חברות ואחרים, קשרה קשר עם רוכשי החשבוניות וזאת על מנת שהרוכשים יוכלו להגדיל באמצעות החשבוניות, באופן פיקטיבי, את הוצאותיהם לצרכי מס הכנסה, ולנכות את החשבוניות הפיקטיביות בדיווחיהם התקופתיים למע"מ. כאמור, מדובר בהוצאת חשבוניות פיקטיביות בסכום של מאות מיליוני שקלים, שהמס בגינן עומד אף הוא על סכום לא מבוטל של כעשרות מיליוני שקלים.

בעת בחינת סבירות ההסדר יש לקחת בחשבון שהנאשם לא נמנה עם ראשי הקבוצה ואף לא היה מי שהגה את התכנית העבריינית, אלא הצטרף אליה בפברואר 2011 בתפקיד זוטרי יחסית, של איש שטח. רק בהמשך, במאי 2014, הפך להיות חלק משמעותי יותר בקבוצה, משנכנס לתפקיד ראש צוות. משכך יש לראותו כמי שלקח חלק בתכנית העבריינית ועזר להוציאה אל הפועל, תוך שימת לב למעמדו השונה בכל תקופה.

נוסף על כך, יש לקחת בחשבון את העובדה כי בהודאתו במסגרת הסדר הטיעון חסך הנאשם זמן ציבורי רב, הוא לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה, שעל פניה נראית אמינה ומשכנעת. עוד יצוין לזכותו שהוא שיתף פעולה עם גורמי החקירה והוא נעדר עבר פלילי.

כזכור, בתיק דנן נגזר זה מכבר דינו של נאשם 2. כאשר עסקינן בשני נאשמים בכתב אישום אחד, יש משקל ממש לעקרון אחידות הענישה. מעבר לכך, כתב האישום דנן הוא אחד מכתבי האישום שהוגשו במספר בתי משפט בגין פרשה זו. כפי שנאמר לא אחת: "אין חולק כי במסגרת עקרון אחידות הענישה על בית המשפט להתחשב בעונשים שהוטלו על אחרים, הגם שהפסיקה הדגישה כי עקרון זה אינו חזות הכל ויכול שישווג מפני עקרונות וערכים אחרים" (ע"פ 993/16 פלוני נ' מדינת ישראל [22.12.16]). עוד נקבע כי "עקרון אחידות הענישה מורה כי במצבים דומים מבחינת אופי העבירות ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים, ראוי להחיל במידת האפשר שיקולי ענישה דומים (ראו: ע"פ 5814/14 עספור נ' מדינת ישראל (14.06.2015), בפסקה 7). עם זאת, נפסק כי אין מדובר בכלל 'מתמטי', וכי אין דין אחד לכל העבריינים המורשעים באותו סוג של עבירות (ראו: ע"פ 5080/15 עביד נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (10.03.2016))" (ע"פ 4154/16 דהוד נ' מדינת ישראל [19.1.17], פסקה 13). לפיכך, מעבר לכל מה שנאמר עד כה, במסגרת השיקולים לבחינת ההסדר ראוי לסקור בקצרה גזרי דין של מעורבים אחרים בפרשה זו, כנקודה להתייחסות. יובהר לגבי כל אלה שאליהם אתיחס להלן (הם אלה שדינם כבר נגזר): כולם הודו במיוחס להם ולקחו אחריות על מעשיהם, במסגרת הסדרי טיעון שאליהם הגיעו הצדדים.

א. מוחמד בשיתי - היה נאשם 2 בתיק זה. תפקידו היה ראש צוות ובנוסף למה שיוחס לנאשם זה, יוחסה לו גם עבירה של זיוף. מצד שני, הסכומים בחלק מהעבירות שבהן הואשם היו נמוכים יותר. בעניינו מצאתי לכבד את הסדר הטיעון והוא נידון ל-5 וחצי שנות מאסר בפועל וקנס של 225,000 ₪.

ב. אנדרו בשיתי - עניינו התנהל בבית המשפט המחוזי בתל אביב במסגרת כתב אישום נפרד. חלקו בפרשה היה עיקרי יותר מהנאשמים בתיק דנא. בית המשפט גזר עליו 7 שנות מאסר בפועל וקנס בסך 300,000 ₪. בית המשפט התחשב במצבו הכלכלי הקשה;

ג. עאסם בשיתי - גם עניינו התנהל במסגרת כתב אישום נפרד, בבית המשפט המחוזי בירושלים. עאסם היה במעמד בכיר יותר מהנאשם, והיה אחד מ"אנשי הכספים" שתוארו בפסקה 3. בית המשפט כיבד את הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים וגזר עליו עונש מאסר בפועל של 6 שנים ו-10 חודשים וקנס בסך 250,000 ₪. יש לציין כי לחובתו קיים עבר פלילי;

ד. שלום מאיר - גם עניינו התנהל בבית המשפט המחוזי בתל אביב במסגרת כתב אישום נפרד. חלקו בפרשה היה של מסייע והוא לא היווה חלק אינטגרלי מהקבוצה, כפי שצינתי בפסקה 3. בית המשפט גזר עליו עונש של 6 שנות מאסר בפועל וקנס בסך 200,000 ₪;

17. בהתחשב בהלכה הפסוקה שעל פיה בעבירות כלכליות יש לתת משקל רב יותר לשיקולי הרתעה מאשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 2259/16 **חנוכיב נ' מדינת ישראל** [2.5.16]), פסקה 10 תוך ציטוט מרע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** [20.2.13], פסקה 7; ורע"פ 2638/13 **עובדיה נ' מדינת ישראל** [28.4.13], פסקאות 14-15), בהתחשב במיקומו של הנאשם בהיררכיה של הקבוצה העבריינית ובעונשים שנגזרו על אחרים, בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שתוארו בהרחבה הן על ידי סנגורו, הן על ידי משפחתו שהעידה בפניי בשלב הטיעונים לעונש ובהתחשב בכך שאין לחובתו עבר פלילי, אני סבורה כי עונש המאסר שעליו הוסכם - 5 שנים - הוא עונש סביר וראוי, ועל כן אאמץ את הסדר הטיעון. שיקול נוסף שאותו לקחתי בחשבון הוא ראשית השיקום שבו החל הנאשם, כעולה מהמסמכים שהוגשו לעיוני מטעם שב"ס, שמהם ניתן לראות כי הנאשם נוקט בצעדים ממשים לקראת תחילת שיקומו. יובהר כי איני סבורה כי יש בצעדים אלו, כפי שטען הסניגור, כדי להוביל למסקנה שיש לחרוג בעניינו מהעונש הראוי בשל שיקולי שיקום, אך הם מהווים, כפי שצינתי, התחלה ראויה ומבטיחה.

הקנס

18. כפי שכבר ציינתי, בעבירות כלכליות קיימת משמעות יתרה להשתתף קנס משמעותי לצד מאסר בפועל, על מנת להרתיע עבריינים בלחץ, ולגרום לכך שעבירות כלכליות לא תהיינה כדאיות (ע"פ 2422/15 **סרור נ' מדינת ישראל** [7.11.16] פסקה 15, שם הפנה בית המשפט העליון בנוסף גם לע"פ 4190/13 **סמואל נ' מדינת ישראל** [18.11.14], פסקה 128). עם זאת, סעיף 40 לחוק העונשין קובע כי על בית המשפט להתחשב, לצד נסיבות ביצוע העבירה, במצבו הכלכלי של הנאשם. מהשוואה שערכתי לעיל בין הנאשם לאחרים דומה כי מעמדו של הנאשם בקבוצה העבריינית קרוב למעמדו של נאשם 2, אך מעט נמוך ממנו, שכן נאשם 2 היה בתפקיד ראש צוות, שהוא כאמור תפקיד בכיר יותר, זמן רב יותר, ועל כן עונש המאסר שנגזר עליו ארוך יותר בשישה חודשים. מצבו הכלכלי של הנאשם, כפי שהוכח בראיות בשלב הטיעונים לעונש, רעוע וקשה. משפחתו, אשר מונה 5 ילדים מתחת לגיל 13, מתקיימת מקצבת

ביטוח לאומי בלבד (שעומדת על קצת יותר מ-3,000 ₪ בחודש). גם משפחת מוצאו (אמו ואחיו) נתמכה כלכלית על ידי הנאשם וכעת זקוקה לסייע כלכלי.

לפיכך, באיזון שבין הסכום שקיבל הנאשם תמורת פעילותו, אשר עמד לפי הודאתו על 296,000 ₪ מצד אחד, ומצבו הכלכלי הקשה מצד שני, אני סבורה כי קנס בסך 180,000 ₪ מאזן נכונה בין כלל השיקולים והוא הקנס הראוי בנסיבות התיק. אוסיף, כי אדחה את תחילת תשלום הקנס עד לקראת סיום תקופת המאסר, אך יש חשיבות לקביעת מועד התחילה לפני סיום הנשיאה בעונש, בשל כללי יישומו של מאסר חלף קנס.

סיכום

19. לאור כל האמור, החלטתי לכבד את הסדר הטיעון, ואני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו (מיום 25.2.15);

ב. מאסר בן 18 חודשים, אך הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירת רכוש, או עבירת מס, או עבירת מרמה, או עבירה של הלבנת הון, כולן מסוג פשע.

מאסר בן 6 חודשים, אך הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירת רכוש, או עבירת מס, או עבירת מרמה, כולן מסוג עוון.

ג. קנס בסך 180,000 ₪, או 6 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-30 תשלומים, שווים ורצופים, החל ביום 1.3.18 ובכל 1 בחודש, בחודשים שלאחר מכן. אי תשלום שני תשלומים במועד יגרור העמדת כל יתרת הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ג שבט תשע"ז, 19 פברואר 2017, בנוכחות הצדדים.